

INTERVENCIÓ MIQUEL ICETA AL PARLAMENT DE CATALUNYA EN EL DEBAT SOBRE LA CRISI DE LES INFRAESTRUCTURES FERROVIÀRIES (14/11/07)

Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

Sr. Mas vostè ha fet una intervenció que no està a l'alçada del que s'espera d'una persona que per dos cops consecutius ha volgut ser elegit President de la Generalitat. Parla com si acabés d'arribar a aquest tema, no com qui representa el partit que ha governat Catalunya vint-i-tres anys.

Sr. Mas, fa temps que veig que ja no és el que era. Ha abandonat el camí per esdevenir un líder de país i es conforma amb dirigir, de moment, el seu partit. Alguns dels que té més a la vora ja s'han adonat. I això no s'arregla posant un altre logotip al carrer Còrsega. Vostè avui ha perdut una altra oportunitat de fer un bon servei al país i al debat polític.

Ja va perdre una altra bona oportunitat quan fa uns dies va criticar de manera mesquina al President de la Generalitat quan ell alertava a Madrid de les conseqüències que podria produir una manca de respecte a Catalunya, en comptes de donar-li suport, que és el que tocava.

Vostè ha fet novament ostentació de manca de generositat, d'objectivitat i d'alçada de mires.

I si la falta de mesura, d'objectivitat, de criteri és greu en un dirigent polític que aspira a presidir Catalunya... encara és més empipador venint de qui dirigeix per ara la força política que ha governat el nostre país tants i tants anys.

És empipador, perquè resulta d'una gran hipocresia.

No se li recorda ni a vostè ni al seu partit un gran interès en la xarxa de rodalies de Barcelona.

No van demanar la transferència del servei ni quan una sentència del Tribunal Suprem de l'any 1996 els hagués permès de fer-ho. I vostès, llavors, eren imprescindibles a Madrid, li ho recordo.

Vostès han estat també responsables de la manca d'inversions a Rodalies a Catalunya.

No poden amagar la realitat per molt que els hi molesti.

Van votar a favor dels pressuposts del PP (tenint aquest partit majoria absoluta a Madrid!) els anys 2000, 2001, 2002 i 2003. La legislatura negra per a les rodalies de Barcelona.

Amb pocs diners per inversions

Amb pocs diners per manteniment

Amb nul·la previsió de futur

Decidien un traçat de l'Alta velocitat que superposava línies, sense preveure les conseqüències. Sense dedicar-hi cap esforç addicional. En uns anys en què es va incrementar en gairebé un 17% el nombre de passatgers.

Compari xifres: inversió en rodalies mitja en el període 2000/03, 78.4 M€; inversió mitja en el període 2004/06, 146,8 M€, un 87,2% més.

Sort d'aquest increment. Sort d'això. Diran que és insuficient, què hauríem de dir si hagués continuat el ritme de la parella de ball CiU-PP!

Hem sabut també que vostès mateixos presentaven esmenes als pressupostos del PP per rebaixar encara més la inversió en rodalies de Barcelona, pretesament per afavorir altres actuacions, que finalment s'ha vist que eren obres que no es van realitzar. Vagi a veure el pas a nivell de Flaçà.

En què pensaven vostès quan governaven?

On miraven?

Què volien?

Què pensaven que passaria en el futur?

Com volien gestionar-ho?

Vostès no poden exercir d'acusació particular en aquest tema. Perquè la seva responsabilitat per omissió, per inhibició, és claríssima i aquesta desatenció inversora ha deteriorat el servei de rodalies i ha estat també una de les causes de les incidències que ha patit darrerament.

Però aquest no era l'inici de la intervenció que volia fer. Perquè crec que val la pena que els debats siguin quelcom més que un exercici de llençar-nos els plats pel cap.

El que ha fet vostè, senyor Mas... sento que els cogui, però jo també estaria realment "escocido" si, després de governar 23 anys Catalunya, em trobés amb la dotació d'infraestructures que tenim.

¿Com és possible dir que el govern de Catalunya no ha fet res, quan ha començat per reclamar la transferència del servei de rodalies quan vostès, en 23 anys, no han fet res?

¿Com es pot dir que no s'ha fet res quan el govern de Catalunya ha exigut i obtingut un pla de xoc de rodalies per posar remei a una desatenció inversora de

tants i tants anys?

Jo crec que el govern de Catalunya la va encertar, aquest, no només el 20 d'octubre, que també. L'havia encertat ja abans, ¿o és que es creuen que és casualitat que un Secretari d'Estat, per primera vegada, es desplaci a una zona per seguir de prop unes obres? ¿O es que es pensen que això va ser una decisió casual?

O com avui, quan la Ministra ja ha anunciat que les rodalies seran gratuïtes fins que no arribi l'alta velocitat a Barcelona, ¿es pensen que no té res a veure amb les gestions del govern de Catalunya, del seu president i dels partits que li donen suport?

Per tant, siguem objectius i reconeguem les responsabilitats allà on són. Perquè és veritat que aquest debat en aquesta cambra és una mica trucat. Perquè vostè ha reconegut, i això l'honora, que la responsabilitat d'aquesta obra correspon a un altre govern. I per tant l'exigència de responsabilitats també correspon a una altra cambra.

El govern de Catalunya ha fet el que li tocava. Posar-se al costat de la gent, posar els mecanismes alternatius, exigir del govern responsable de l'obra el compliment de tots els compromisos i rescabalar els usuaris i altres perjudicats per aquest fet.

Però aquest debat no es limita només, i en això té vostè també raó, al que ha passat del 20 d'octubre ençà. Perquè és veritat que ens hem trobat uns problemes abans molt importants. Tots érem conscients que el traçat era difícil. Els primers que haurien d'haver estat conscients d'això amb més eficàcia és la pròpia empresa constructora i també hi ha hagut una manca de diligència per l'administració que havia de vetllar per la verificació del compliment d'aquesta obra.

I aquesta és la responsabilitat que ha assumit en primera persona, *in situ* i en seu parlamentària, el president del govern d'Espanya.

Per què era crític aquest punt? Si ho sabem tots! Vam decidir entre tots que l'AVE entrés a Barcelona soterrat. Vam decidir entre tots el mínim impacte ambiental possible, i per tant la superposició de línies. Vam decidir que entrés per un lloc on el terreny presenta problemes d'estanqueïtat perquè són capes freàtiques pròpies d'un terreny deltaic. Això és així. Quan vostè diu: "com explicarem a la gent les dificultats?". En primer lloc dient això. Acceptant que aquesta obra era molt difícil. Que també era molt difícil preveure que no tindria incidències sobre les altres línies que coincidien en aquest tram. I això fa també més responsables els que, havent aprovat aquest traçat en el seu dia, no van posar cap mesura, no van incrementar la dotació inversora per atendre aquesta eventualitat que desgraciadament s'ha produït. Error constructiu, per tant, de l'empresa. Deficient supervisió de l'obra, efectivament. Però no ens podem quedar aquí.

Tots els partits que hem tingut responsabilitats de govern sabem les dificultats de l'execució i la gestió de les obres públiques, inclòs de la decisió sobre els seus traçats. Probablement a algú li serà difícil entendre perquè una estació de l'AVE se situava al terreny municipal de la Secuita. A algú li pot costar, segurament perquè no va assistir en el moment precís a la discussió entre diverses administracions, que va produir un resultat. Però segurament d'aquí 50 anys ningú ho entendrà...

Ens pot passar el mateix si ara comencem a jugar entre tots sobre el traçat al travessar Barcelona. Perquè és veritat que hi ha possibles, sempre, errors en la construcció, però hi ha garanties exigibles i confiança necessàries en els tècnics que dirigeixen, controlen i supervisen aquestes obres.

Jo el que demano és que en aquesta qüestió ens posem al costat del govern en el

que és l'obligació en aquest moments del govern de Catalunya: exigir, davant qui és responsable, el compliment de les obres i els compromisos. Assegurar una presència del govern de Catalunya en tota l'execució d'obra pública que realment ho requereixi. Sigui de la pròpia Generalitat, lògicament, o sigui de l'Estat. Cosa que no s'ha plantejat mai, amb la petita excepció, quina casualitat, dels Jocs Olímpics de Barcelona.

I per això jo voldria acabar amb un missatge d'esperança i de confiança, que també ho és d'exigència i autoexigència. És el mínim que podem fer per les persones afectades, de les quals en parlem però no sé si hi pensem prou. Reconeixent el seu civisme i la seva paciència, intentant rescabalar-los del que han patit i garantint-los que els problemes que afrontem se solucionaran, que al final la xarxa de rodalies serà millor que la que tenim i que l'alta velocitat arribarà a Barcelona i a la frontera en un termini raonable.

Moltes gràcies senyor president, senyores i senyors diputats.